

BİZİM SOKAK

ESİN ÖZBEK



Zeynep, şunun rengine bak. Ne kadar güzel.
Bizde babaanneme ait eski bir kitap var. İçindeki rengârenk sonbahar yapraklarının fotoğraflarını görsen bayılırsın. Dur getireyim.



İyi ki geldiniz, bakın! Sayfaların arasından bir yaprak düştü. Üzerinde çok garip bir şey yazıyor. Bu kitaba daha önce belki on kez bakmışımdır. Bu yaprak daha önce burada değildi.
Daha önce mavi bir ağaç yaprağı görmemiştim.



Bakın burası aşınmış. Yaprak buradan düşmüş olmalı. Kapağın içi gizli bir cep gibi tasarlanmış.

"Benim adım beşinci mevsim. Beni bulmak istiyorsan önce sonbahardan başlamalısın. Rengârenk yapraklardan güzel bir taç yapmalı ve ağacın kalbinden kışın gözlerine bakmalısın."

Ağacın kalbi mi? Korudaki dev çınarın kovuğundan bahsediyor olabilir mi?

Evet tabii ya! Yanındaki çay bahçesinin adı bile Ağacın Kalbi. Orası olmalı. Haydi koruya gidelim!



Gizemli yaprağı senin sayende buldum. Sonbahar tacını sen takmalısın.

Yaşasın!



İşte, çeşme. Bakın iki musluk var. Çeşmenin tamamını yüz olarak düşünürsek. Suyun aktığı yer ağız, musluklar daa...

Gözler!

Kışın gözleri eski musluklar olmalı!



Her yerine baktık, bir ipucu yok maalesef.

Belki eskiden vardı da silindi.

Tüh ya! Buraya kadar mı yani?

Çeşmenin üstünde kabartma bir yazı var. Dinleyin şöyle yazıyor, "Bu çeşmenin adı Yumuşak Kitap Hayratı'dır. Tüm çocuklar içsin, serinlesin diye yapılmıştır." Çabuk! Bize gidiyoruz. Size çok şaşıracacağınız bir şey göstereceğim.



Çeşmedeki yazıda bahsedilen yumuşak kitap işte bu yastık. Babaannem yastığı bize verirken anlatmıştı. Çocukken hastalanmış, uzun süre yataktan çıkamamış. Büyük dedem onu eğlendirmek için türlü oyunlar üretmiş. O oyunlardan biri de buymuş.

Büyük dedenin bir çeşme yaptırması babaannemin iyileştiğine çok sevindiği anlamına geliyor olmalı.

Bakın, yastıkta büyük dedemle babaannemin birlikte çizdiği resimli bir öykü var.



Önce mavi yapraklı ağacı bulup kış mevsimi için taca kar kristalleri eklemeliyiz.

İlkbahar için çiçekleri.

Yaz için de deniz kabuklarını.



Evet çizimler böyle, ama bir sorunumuz var. Bu, bizim bahçedeki eski kuyu. Ne yazık ki eski kuyunun yanında da böyle bir ağaç yok. Bu ağacı çizdikleri öykü için uydurmuş olmalılar.

Yastık neden bu kadar ağır?

Çünkü içi pamukla dolu. Babaannemin tüm yastıkları böyleydi oradan biliyorum.

Hımm! Bir düşünelim. Pamuk ve kar kristalleri...

Hepimiz karın pamuk gibi yağdığı halini çok severiz. Tabii ya! Kristaller yastığın içine gizlenmiş olmalı! Bakın yastığın kenarında diğerlerinden farklı iki minik mavi düğme var!



Kar kristallerini yastığın içinde bulduk, çiçekleri ve deniz kabuklarını da sonbahar yapraklarına ekledik. Böylece dört mevsimi tamamlamış olduk. Beşinci mevsim hâlâ gizemini koruyor.

Yastığın içinde başka bir ipucu yok. Kitaba da iyice baktık.

Hi hi hi! Peki yastığın arkasındaki çizime dikkatli baktınız mı? Öykünün son çizimine?



Hey, beşinci mevsim dostluk!

sonunda arkadaşlarına kavuştu!

Babaannem hastayken bir yıl boyunca arkadaşlarıyla görüşememiş. Onlara kavuştuğunda çok sevinmiş olmalı. Yaşasın dostluk!